

jeg kan ikke undlade at sige den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at han ikke burde have brugt dem. Smidlevtid undtog den ærede Ordfører jo mig ved Anvendelsen af denne Sætning, og det er da heller ikke saa underligt, eftersom der i den Tid, jeg har været Minister, ikke er indtraadt noget nyt Medlem i Kultusministeriet. Jeg kan altsaa ikke have stiftet Noget ind hverken af den ene eller af den anden Grund. Men det forekommer mig, som sagt, at Udtrykket ikke burde være brugt. — Dernæst tog den ærede Ordfører sin Tilflugt til det Argument, der er brugeligt ved alle Leiligheder, nemlig Argumentet fra de høiere politiske Hensyn. Naar Ministeren ikke kan finde sig i Dette eller Hint, kan han gaa sin Vej, og fandt han det ikke godt nok, da han traadte til, kunde han have ladet være at komme. Det er et Argument, som kan anvendes til enhver Tid, men derfor betyder det heller ikke meget. Den ærede Ordfører mindede mig om mit Ansvar, og jeg skal være villig til at overtage det; men jeg forbeholder mig tillige at minde Rigsdagen om, at den ogsaa har et Ansvar. Ganske oprigtig vil jeg sige ligeoverfor det Raad, den ærede Ordfører har givet mig om at gaa min Vej, at ligesom agter jeg ikke at følge det Raad. Man er gjentagne Gange kommen tilbage til at omtale, at jeg selv ifjor som Medlem af Fællesudvalget var med til at foreslaa Bestemmelser om Theatregjældens Forrentning og Afbetaling. Det er ganske sikkert; men paa den anden Side maa man dog indrømme, at det neppe var en Grundlov for Theatret, vi da skrev, og tilmed en Grundlov, som man ikke paa nogen mulig Maade kunde forandre. Erindrer man Forhandlingerne i Fællesudvalget ifjor angaaende denne Sag, tror jeg ikke, man kan være i Tvivl om min Mening derom. — Jeg skal imidlertid ikke gaa videre ind paa dette Punkt, men gaa til den tredie Bemærkning, jeg her har at gjøre, nemlig med Hensyn til Beklagelsen over, at jeg opgraver gamle gjemte Lovbestemmelser, som ere glemte af Mange. Jeg maa dog tillade mig at tro, at dette ikke gjælder om Forordningen af 1814 angaaende Almueskolevæsenet. Det er en Lov, som gjælder endnu den Dag i Dag, og dens Bestemmelser anvendes i vidt Omfang hver Dag. Der er altsaa ingen Betænkelighed ved at tage sin Tilflugt til den, og naar den ærede Ordfører forundrede sig over, at jeg gaar den Vej at benytte den, skal jeg ogsaa oprigtig sige, hvorfor jeg gjør det. Jeg gaar den Vej, fordi jeg føler mig overbevist om, at jeg, hvis jeg valgte nogen anden, hvis jeg kom til Rigsdagen med noget-somhelst Forslag om en ny Lov angaaende Almueskolevæsenet, ikke fik den gennemført. Jeg tror altsaa, at Ingen vil kunne misbillige, at jeg bruger, hvad jeg har, naar jeg er overbevist om, at jeg ikke vil kunne faae noget Andet.

Scavenius: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe; det er blot et Par Smaa bemærkninger, som jeg ønsker at gjøre til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører syntes at tro, at jeg, og Andre med mig, skulde være bedrøvede over den høist mærkelige Ytring, som fremkom fra ham om en mulig Fremtid, hvori dette Things Botum paa en vis Maade politisk talt indsatte en Kultusminister. Jeg beder den ærede Ordfører være overbevist om, at en saadan Ytring kun kan glæde mig og andre af hans Modstandere. Dernæst gjorde den ærede Ordfører i Anledning af, at jeg paa Mindretallets Begne havde udtalt mig for det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag, nogle Bemærkninger om Udentingsbeslutninger fra Mindretallets Side og om at komme bag paa Flertallet og Egnende — Bemærkninger, som ere mig aldeles uforstaaelige. Der har ikke været Tale om nogen Udentingsbeslutning af os, af Mindretallet, jeg har kun udtalt, hvad der ligefrem følger af den Udtalelse, som Mindretallet selv har givet i Betænkningen. Af denne Udtalelse maa med Nødvendighed følge, at i det Dieblif Regjeringen stiller Forslag i denne Retning, ville vi gaa ind derpaa. Vi have ganske vist ikke tænkt os, at Regjeringen var saa vidt fremme, at den enten kunde stille eller tiltræde et saadant Forslag, men naar det skete, synes det mig, at det er Noget, der konsekvent fulgte af vor Stilling, at vi maatte tiltræde det. Derfor har jeg udtalt det paa Mindretallets Begne, men dersom der er nogle Medlemmer af Mindretallet tilfiede her, som mene, at jeg har overstredet min Bemyndigelse, maa det være til dem at træde frem og modsig mig, jeg har ikke aftalt Noget med dem om dette. Men dernæst maa jeg sige om dette Forslags Realitet, at nu er der rundt omkring i Landet talt Meget og vistnok med Rette om mange Almueskolelæreres daarlige Raar, og ville nu de Herrer af Flertallet henvisse disse Lærere til at faae deres Raar forbedrede naar vi engang faae en Skolelov gennemført efter Flertallets Skabelon, tror jeg, at de vilde faae Lov til at vente meget længe. Det, som her tilbydes dem, det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har foreslaaet, det, som den ærede Minister har tiltraadt og det, som jeg haaber, at ogsaa Mindretallet i sin Helhed vil tiltræde, er noget Saadant, at hvis det gaar igjennem, ville Lærerne faae Noget, som de virkelig kunne tage og føle paa, det Andet turde være Noget, som de for Dieblifket og vistnok for meget lang Tid neppe vilde kunne mærke nogen Gavn af. Hvad Theaterbevillingen angaar, har den ærede Ordfører fuldkommen Ret i, at Bevillingen til Theatret har sin store Betydning, det skal jeg ikke negte, men paa den anden Side synes mig ogsaa, at man maa indrømme, at Theatret er økonomisk talt en